

Følgeblad til Aalborg Stiftstidende.

ad 33 m

Redigeret og udgivet af Capt. W. v. Söderberg, R. af D.

Aar 1837.

Februar.

N° 2.

Dette Blad, som udkommer eengang maanedlig, betales med 24 Rbst. kvartaliter.

Thorvaldsens Museum.

Det vilde være underligt og for dette Blads Læsere tildeels ubegribeligt, om ikke jeg, dets Redacteur, denne gang benyttede en Deel af dets Rum til at tale for den skjønnede Plan, der er udkastet, til at gjøre Oprettelsen af et Museum for Thorvaldsens Værker til en National-Sag. I Rom har jeg ikke været, men Interessen for denne Slags Kunstværker maatte vel ogsaa kunne vækkes i Paris's Samlinger i Louvre og i Wiens Museer og dem har jeg været saa heldig at see, og det ikke flygtigt, men i Nag. Men hvorledes skal jeg tale for en Sag, som drøftes fra saamange Sider og sees fra saa forskjellige Synspuncter? Vore bedste Blade have læseværdige Artikler, der tale baade for og imod Sagen. De Læsere, som, fra deres Standpunct i Livet, kunne antages at betragte den med nogen Interesse, ville vist søge at gjøre sig bekendte med disse Artiklers Anskuelse. For dem ere nedenstaaende Linier ikke skrevne. Dette Blad kan imidlertid antages ogsaa at have et Antal Læsere, hvis Bekendtskab til Thorvaldsen og hans Virken kun er faare ringe. For disse optager jeg heri Bladet nedenstaaende Uddrag af hans Levnet ved Professor J. M. Schiele og ledsager ovenstaaende Indledning endnu med disse Linier af Hr. Adjunct Pauludan Müllers Skrift om samme Gjenstand, idet jeg tillader mig at gjøre hans Ord til mine: „Fordi Planen maaske ikke er tilstrækkelig forberedt og der er gjort Misgreb ved dens Anprisning, vilde det dog være sorgeligt, om den skulde savne den Understøttelse fra Folkets Side, uden hvilken den ikke kan udføres. Falder den nu hen, kan den ikke optages igjen, og da er det ubodelig Skade, at den er bragt paa Bane; thi, ligesom dens Udførelse vilde være en skøn og gavnlig Erklæring for hele Europas Dine, saaledes vilde man i andre Lande, ja maaske endog Kunstneren

selv, ansee et mislykket Forsøg for et offentligt og umiskjendeligt Beviis paa, at det danske Folk er ligegyldigt for sin store Kunstner. Og dette er det dog virkelig ikke. Jeg tillader mig derfor at opmuntre mine Medborgere til at antage sig Planen med Barme. Hvad de nu forsomme, kunne de aldrig gjøre godt; thi de maae ikke gjøre Regning paa, at faae en Landsmand som Thorvaldsen igjen; og, da Sagen nu engang er sat i Gang, er det bedre at understøtte den, end af Misfornoieelse med Naaden, hvorpaa det er skeet, at lade en Leilighed gaae forbi, som ikke kommer tilbage.“ Maatte disse Ord finde Gjenklang hos nogle af Læserne, saa vil Indtrykket af det nu her følgende Uddrag af Kunstnerens Levnet selv neppe forseile sin Virkning hos endnu Flere!

Den Mand, hvis Liv Dig her er forestillet,
Har ei ført Krig og aldrig styret Land;
Men har af Marmor dannet mangt et Billed,
Som viser klart hans dybe Kunstforstand.

Hvis Du har aldrig seet de høie Sale,
Hvor Kunstens store Værker ordnet staae,
Hvor tauske Stene til vort Die tale
Et Sprog, som dybt den indre Sands vil naae,
Og heller ei den Lykke Dig blev givet,
Et Værk at see, hvor ædel Kunstnerhaand
Har sat paa sjæløs Masse Præg af Livet,
Som var det Volig for en tænksom Mand:
Da vil maaske Du tykkes Dig, i Dromme
Forflyttet til en fremmed Verden hen,
Naar høit Du hører saadan Mand berømme,
Som værd en Plads blandt Jordens store Mænd,
Naar Dig han vises, som en Seiervinder,
Med Pragt modtaget rundt fra Land til Land,
Naar Du af Keiser og af Konge finder
Ham æret høit, lig Mænd af Fyrstestand.
Du siger: Ei han slog Barbares Hære!
Ei har hans Klogt neddampet blodig Krig!
Ei prises han, som den, der skal os lære
En Kunst, som Folk og Stat kan gjøre rig!